

PREZYDENT OLSZTYNA

URZĄD MIASTA OLSZTYNA

Olsztyn, dnia 20.06.2018 r.

Znak sprawy: PL.310.1.2018

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Olsztyna na podstawie art. 14j §1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 800 ze zm.) w związku z art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm.)

uznaje za nieprawidłowe stanowisko Wnioskodawcy -

w Olsztynie, zaprezentowane we wniosku z dnia 5.04.2018 r. polegające na stwierdzeniu, iż

jest podatnikiem podatku od środków transportowych i że nie powstaje w tym przypadku obowiązek podatkowy.

UZASADNIENIE

W dniu 6.04.2018 r. do organu podatkowego wpłynął wniosek o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie nieistnienia po stronie Wnioskodawcy obowiązku podatkowego z tytułu podatku od środków transportowych za użytkowany przez Wnioskodawcę autobus uzupełniony pismem z dnia 12.06.2018 r.

W piśmie przedstawiono następujący stan faktyczny:

..... w Olsztynie (dalej również jako), będący jednostką budżetową Gminy, zakupił ze środków Gminy oraz PFRON 18-osobowy autobus przystosowany do przewozu niepełnosprawnych intelektualnie i ruchowo uczniów placówki. Autobus wykorzystywany jest wyłącznie w celu realizacji zadań określonych w przepisach ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. Prawo oświatowe (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 996), polegających na zapewnieniu uczniom placówki transportu pomiędzy domem a miejscem zajęć. Jednocześnie wskazano, iż przedmiotowy autobus został zarejestrowany na Gminę (co potwierdza kopia dowodu rejestracyjnego załączona do wniosku).

Mając na względzie treść art. 9 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych Wnioskodawca uznał, że w przedstawionym stanie faktycznym jest podatnikiem podatku od środków transportowych i nie powstaje w tym przypadku obowiązek podatkowy.

Uzasadniając własne stanowisko w sprawie Wnioskodawca wskazał, że skoro właścicielem pojazdu jest Gmina – będąca osobą prawną, to – będący jednostką budżetową Gminy nie jest podatnikiem podatku od środków transportowych i nie ma obowiązku uiszczania podatku od środków transportowych wynikającego z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz Uchwały Nr XVII/200/15 Rady Miasta z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie stawek podatku od środków transportowych.

Uzupełnieniem wyżej przedstawionego stanu faktycznego jest pismo z dnia 12.06.2018 r., w którym Wnioskodawca wskazał, iż w dowodzie rejestracyjnym w polu C.1.1. figuruje natomiast w polu C.2.1. Gmina

Organ podatkowy dokonując interpretacji zważył, co następuje:

Na wstępie wyjaśnienia wymaga, że zaprezentowany we wniosku stan faktyczny oraz stanowisko Wnioskodawcy będzie stanowić jedyną podstawę faktyczną wydanej interpretacji i tym samym wyznaczać granice, w jakich interpretacja będzie mogła wywoływać określone w ustawie skutki prawne.

Podatek od środków transportowych uregulowany został w przepisach ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1785 ze zm., dalej jako u.p.o.l.). Zgodnie z brzmieniem art. 8 przywołanej ustawy, opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają :

- 1) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton;
- 2) samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton;
- 3) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów od 3,5 tony i poniżej 12 ton;
- 4) ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton;
- 5) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą od 7 ton i poniżej 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego;
- 6) przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą równą lub wyższą niż 12 ton, z wyjątkiem związanych wyłącznie z działalnością rolniczą prowadzoną przez podatnika podatku rolnego;
- 7) autobusy.

W myśl art. 9 ust. 1 u.p.o.l. podatnikami podatku od środków transportowych, z zastrzeżeniem ust. 2, są osoby fizyczne i osoby prawne będące właścicielami środków transportowych. Jak właściciele traktuje się również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na które środek transportowy jest zarejestrowany oraz posiadaczy środków transportowych zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako powierzone przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną podmiotowi polskiemu.

Tym samym podatnikiem podatku od środków transportowych jest:

- 1) osoba fizyczna bądź prawna będąca właścicielem środka transportowego,
- 2) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, na którą środek transportowy jest zarejestrowany,
- 3) posiadacz środków transportowych zarejestrowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako powierzone przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną podmiotowi polskiemu.

Celem pełnego przedstawienia zakresu podmiotowego podatku od środków transportowych nadmienić należy, że zgodnie z zastrzeżeniem zawartym w art. 9 ust. 2 przywołanej ustawy,

wchodzą wydzielone jednostki organizacyjne, może dokonać starosta właściwy ze względu na siedzibę zakładu lub jednostki, na wniosek kierownika zakładu lub wydzielonej jednostki organizacyjnej upoważnionego przez właściciela (art. 73 ust. 2).

Z treści przywołanego przepisu jednoznacznie wynika, że rejestracja pojazdu zawsze dokonywana jest na wniosek właściciela, a ust. 2 cytowanego artykułu nie zmienia tej zasady. Umożliwia on jedynie złożenie wniosku o rejestrację pojazdu przez upoważnionego przez właściciela kierownika zakładu lub wydzielonej jednostki organizacyjnej.

Na marginesie wskazać należy, że w analizowanym stanie faktycznym organ podatkowy nie skupia się na miejscu rejestracji pojazdu, bowiem . ma swoją siedzibą na terenie Gminy

Zgodnie z § 11 ust. 2 pkt 3 załącznika nr 1 (instrukcja w sprawie rejestracji pojazdów) do rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 27 września 2003 r. w sprawie szczegółowych czynności organów w sprawach związanych z dopuszczeniem pojazdu do ruchu oraz wzorów dokumentów w tych sprawach (tekst jednolity Dz.U. z 2016r., poz. 1088 ze zm.), w rubryce przy kodzie C dowodu rejestracyjnego wpisuje się:

- a) za kodem C.1.1 (imię i nazwisko lub nazwę posiadacza dowodu rejestracyjnego lub pozwolenia czasowego - dane jednego podmiotu) jeden z następujących podmiotów:
- właściciela pojazdu, który o rejestrację pojazdu wnioskował na podstawie art. 73 ust. 1 ustawy,
 - zakład lub wydzieloną jednostkę organizacyjną, których kierownik wnioskuje o rejestrację pojazdu na podstawie art. 73 ust. 2 ustawy, jeżeli wchodzi w skład przedsiębiorstwa wielozakładowego lub innego podmiotu,
 - właściciela pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 2a ustawy,
 - właściciela pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 4 ustawy,
 - podmiot polski, któremu pojazd został powierzony przez zagraniczną osobę fizyczną lub prawną, wnioskujący o rejestrację pojazdu na podstawie art. 73 ust. 5 ustawy,
 - użytkownika pojazdu użytkowanego w drodze umowy leasingu, o rejestrację którego wnioskuje leasingodawca (właściciel pojazdu),
- b) za kodem C.2.1 (imię i nazwisko lub nazwę właściciela pojazdu) dane jednej osoby będącej właścicielem wpisanym we wniosku o rejestrację pojazdu.

Reasumując dokonaną analizę stanu faktycznego zaprezentowanego przez Wnioskodawcę oraz przepisów prawa wskazać należy, iż:

- 1) podatnikami podatku od środków transportowych są osoby fizyczne i osoby prawne będące właścicielami środków transportowych. Jak właścicieli traktuje się również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na które środek transportowy jest zarejestrowany (art. 9 ust. 1 u.p.o.l.),
- 2) jako jednostka budżetowa Gminy jest jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej (art. 11 ustawy o finansach publicznych),
- 3) w dowodzie rejestracyjnym autobusu wpisano:
 - za kodem C.1.1 - jako wydzieloną jednostkę organizacyjną Gminy, której kierownik wnioskował o rejestrację autobusu na podstawie art. 73 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym,
 - za kodem C.2.1 - Gminę jako właściciela autobusu.

Z powyższego wynika, że w Olsztynie jest nieposiadającą osobowości prawnej jednostką organizacyjną Gminy (jednostką budżetową), na którą zarejestrowany został autobus stanowiący własność Gminy. Spełniona więc została przesłanka podmiotowa wskazana w art. 9 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z którą jak właścicieli środka transportowego traktuje się również jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, na które środek transportowy jest zarejestrowany.

Tym samym na ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku od środków transportowych należnego za autobus jako jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, na którą środek transportowy został zarejestrowany.

Zatem za nieprawidłowe należy uznać stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym na w Olsztynie nie ciąży obowiązek podatkowy w podatku od środków transportowych za autobus będący własnością Gminy.

Dokonanej powyżej interpretacji przepisów prawa podatkowego nie zmienia twierdzenie zaprezentowane przez Wnioskodawcę, iż podatek od środków transportowych stanowi dochód budżetu Gminy, to Gmina nie ma obowiązku uiszczania podatku „sama sobie”.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje stronie prawo wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – tekst jednolity Dz. U. z 2016 r, poz. 718 ze zm.).

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania (art. 53 § 3 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy).

z up. PREZYDENTA OLSZTYNA

Dorota Lewkowicz
Dyrektor
Wydziału Posażków i Opłat